

[Indenrigsministeren.]

Kommune. Jeg vil haabe — og jeg forstaar, at hele Rigsdagen nu giver Tilslutning dertil —, at ingen Kommune i hvert Fald mere tænker saaledes, og saa vil der sikkert heller ikke blive Tale om at anvende en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem omtalte endvidere den Opfordring, Folketingsudvalget har rettet til mig om at fremsætte Lovforslag med Henblik paa en Revision af de gældende Bestemmelser i Rentebevillingslovgivningen. Det er selvfølgelig efter denne Aftale min Hensigt at gøre dette. Hvor stor Betydning det Spørgsmaal har, skal jeg ikke kunne sige, men det er givet, at den gældende Lovgivning er meget uheldelig, og at den paa visse Punkter ligefrem opfordrer til Omgaaelse. Vi maa huske paa, at det gældende Rentesystem i Øjeblikket hviler dels paa Loven af 1855, dels paa en Lov af 1912 og endelig paa en Lov af 1933. Derfor vil jeg gerne tage den Opgave op at se at naa til en — jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — Kodificering eller Revision af de gældende Bestemmelser. Det er lovgivningsmæssigt set ikke saa forfærdelig let, men jeg haaber, Indenrigsministeriet skal kunne komme igennem.

Saa vil jeg slutte med at sige, at hvilken Betydning nu dette Lovforslag vil faa, er det selvfølgelig meget svært at spaa om. Jeg er selv af den Anskuelse, at under Hensyn til de Forhold, vi staar over for, opfylder Lovforslaget nogenlunde de Krav, man kan stille. Jeg tror, det vil være vanskeligt at tillempe en Lovgivning bedre efter de bestaaende Forhold, end dette Lovforslag nu er tillempet, men hvilken Betydning Loven vil faa, afhænger i ganske overordentlig Grad af to Ting, nemlig af Materialespørgsmaalet og af visse Finansieringsspørgsmaal, der ligger uden for selve Lovforslagets Omraade. Hvordan det vil udvikle sig paa disse to Omraader, er der ingen, der i Øjeblikket kan se, men fra Indenrigsministeriets Side vil vi følge disse Omraader paa det nøjeste og søge at indvirke paa dem i saa gunstig Retning som muligt, og det gælder her, at der vist aldrig i den danske Rigsdag har været en saadan Forstaaelse af alle disse Bygge- og Boligproblemer, som der er i den nuværende Rigsdag; det gælder, saa vidt jeg forstaar, alle Partier. Derfor regner jeg ogsaa sikkert med, at vi, hvis der paa det ene eller det andet Omraade skulde fremkomme Forhold, der gør yderligere Lovgivning nødvendig, vil kunne samles derom.

Malchau: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers Svar til mig med Hensyn til min Omtale af de to Punkter i Folketingsudvalgets Betænkning, nemlig Punkt 3 og Punkt 6, tager jeg Ministerens Ord til Efterretning om, at den højtærede Minister føler sig forpligtet for sit Vedkommende af den Udtalelse, som Udvalget i Folketinget er fremkommet med angaaende Fortolkningen af Ordet Beboelsesjendom. Men jeg maa have Lov til at fremhæve, at vi ikke kan føle os eller være forpligtet af Udtalelsen i Punkt 6, nemlig den, at hvis Kommuner af en eller anden Grund modsætter sig Anvendelsen af Loven, kan det blive nødvendigt at indføre en Bestemmelse om Nedsættelse af et Nævn, der vil kunne tvinge en saadan Kommune til at yde den omhandlede Støtte. I saa Tilfælde maa vi fra vor Side føle os fuldkommen frit stillede og altsaa ikke bundne af denne Udtalelse i Betænkningen fra Folketingsudvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 15¹⁵ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 13. April 1938 (Nr. 135 — 1939) om Handel med Foder- og Gødningsstoffer samt Grundforbedringsmidler.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri m. m.

Mødet hævet Kl. 15¹².